פרשת ויקרא

מרכז התורה

בשבת זו אנו מתחילים את החומש השלישי של התורה - חומש ויקרא. לפי דברי המדרש)שה"ש רבה ה, כ(הפסוק: "מעיו עשת שן")שה"ש ה, יד(מדבר על חומש ויקרא, כיון שיש לפניו שני חומשים)בראשית, שמות(ולאחריו שני חומשים)במדבר, דברים(והוא באמצע התורה, בדומה למעיו של האדם הנמצאים במרכז הגוף.

המדרש מדמה את חומש ויקרא למעיים גם משום שחלק גדול מחומש זה עוסק בעניני אכילה - אכילת הקרבנות על ידי הכהנים ועל ידי בעלי הקרבן, וכן בפרוט הבהמות, החיות והעופות הטהורים ומותרים באכילה, לעומת אלו שאסורים באכילה. ומכך שדבר זה הוצב באמצעיתה של התורה ובמרכזה, משמע שענין קדושת האכילה הינו מרכזי וחשוב ביותר כדי לזכות למדרגה כלשהי בקדושה ובהשגת התורה.

ומחמת גודל קדושתו של חומש זה, מנהג ישראל מדורי דורות לפתוח את לימוד החומש עם תינוקות של בית רבן דוקא בלימוד חומש ויקרא)אף שבפשטות היה נראה מתאים יותר ללמוד איתם את סיפורי ספר בראשית הקלים יותר להבנה(, כיון שדוקא לילדים טהורים אלו שהבל פיהם טהור מכל חטא)ראה שבת קיט, ב(ראוי לעסוק בחומש טהור שכזה, וכלשון המדרש)פסיקתא רבתי טז(: "אמר הקב"ה: מה הקרבנות טהורים אף התינוקות טהורים, יבואו טהורים ויתעסקו בטהורים".

ובמקום אחר)תנחומא פר' צו אות יד(אומר המדרש: "יבואו טהורים ויתעסקו במעשה טהורים, לפיכך אני מעלה עליהם כאלו הם עומדים ומקריבים לפני הקרבנות, והודיעך שאף על פי שחרב בית המקדש ואין קרבן נוהג, אילולי התנוקות שקורין בסדר הקרבנות לא היה העולם עומד".